

I. 5. PAÍS VALENCIÀ

Ernest GONZÀLEZ I FABRA

Tècnic de la Generalitat Valenciana

Per la dificultat d'emmarcar-ho en els nostres apartats de matèries habituals cal començar la *Crònica legislativa* del País Valencià corresponent al període gener-juny de 1996 citant el Decret 62/1996, de 25 de març (DOGV núm. 2722, del 3 d'abril), del Govern valencià, pel qual s'aprova el reglament regulador de la professió de guia turístic. Aquest Decret té una curiositat a nivell anecdòtic: no ve ratificat per cap conseller, com és de rigor d'acord amb la Llei de Govern valencià. Pel que es refereix a l'ús de les llengües oficials, l'article 9 regula els requisits per a accedir a les proves de guia turístic, i un d'aquests és el següent:

«d) Acreditar el domini de dues llengües estrangeres, a més d'una de les oficials de la Comunitat Valenciana.»

Com que un altre dels requisits és tenir la nacionalitat d'un país membre de la Unió Europea o país associat a l'Acord sobre l'espai econòmic europeu o d'un país amb conveni de reciprocitat amb l'Estat espanyol en aquest àmbit, hi caben dues possibilitats:

1a. Que l'aspirant a guia turístic tinga la ciutadania espanyola, amb la qual cosa no cal que conega la llengua catalana per a ser guia turístic al País Valencià, i encara que siga d'un altre territori de llengua catalana no caldrà que demostre el coneixement del castellà, ja que és d'obligat coneixement.

2a. Que l'aspirant no tinga la ciutadania espanyola, amb la qual cosa, si coneix només una de les llengües oficials, encara que aquesta siga el català, compleix el requisit. El problema serà el de l'acreditació perquè en la majoria dels casos aquestes persones no tindran un títol o certificat que acredite coneixements de llengua catalana amb el nom de «valencià». Atesa la desaparició de l'homologació dels títols de la Junta Permanent de Català i de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià no podrà fer-los valdre, almenys de manera automàtica.

Tot comptat i debatut, la previsió lingüística d'una disposició de caràcter general en l'àmbit del País Valencià, una vegada més, no té cap més finalitat que la de «cobrir l'expedient». És evident que per a ser guia turístic

al País Valencià no caldrà conèixer la llengua pròpia. Per altra banda, qual-sevol ciutadà espanyol complirà el requisit de coneixement de les llengües oficials mentre que els catalanoparlants que no tenen la nacionalitat espanyola (andorrans, rossellonesos i algueresos) tindran problemes per a acreditar documentalment que coneixen el valencià.

El Decret preveu també que en les unitats temàtiques de les proves d'habilitació s'hauran d'incloure les d'«Idiomes estrangers parlats i escrits» (article 10).

Funció pública

Resolució de 26 de desembre de 1995 (DOGV núm. 2663, del 9 de gener de 1996), de la Universitat Politècnica de València, per la qual es convoquen places de professorat universitari. La convocatòria no fa cap previsió de coneixements de llengua catalana però dedica una base a l'acreditació de coneixements del castellà per als aspirants que no tinguen la nacionalitat espanyola. Els models de sol·licitud que contenen els annexos de la resolució estan únicament en castellà.

Resolució de 22 de desembre de 1995 (DOGV núm. 2667, del 15 de gener de 1996), de la Universitat de València, per la qual es convoca concurs públic per a la provisió de diverses places de professorat universitari, que se citen a l'annex I. Aquesta resolució no preveu ni el coneixement del català ni tampoc del castellà per a estrangers. Hi ha model de sol·licitud en els dos idiomes oficials.

Resolució de 24 de gener de 1996 (DOGV núm. 2706, de l'11 de març), de la Universitat d'Alacant, per la qual es convoca a concurs places de cossos docents universitaris. No conté previsió de coneixement del català ni de castellà per a estrangers. El model de sol·licitud està en castellà únicament.

Oportunitat de comparar la política de coneixements de valencià pel professorat universitari entre les tres universitats i de comprovar la seua actitud davant de la llengua dels valencians. Totes tres convocatòries contenen gran nombre de places i, en conseqüència, comprometran encara més el futur de la docència en català al País Valencià.

Resolució de 15 de febrer de 1996 (DOGV núm. 2692, de 20 de febrer), de la directora general de Coordinació Institucional i Secretariat del Govern de la Conselleria d'Administració Pública, per la qual es publiquen les

convocatòries del concurs ordinari de 1996 per a la provisió de llocs reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional. L'apartat segon de la Resolució indica que:

Els mèrits corresponents als coneixements de les especialitats de l'organització territorial i normativa de la Comunitat Valenciana, així com als coneixements de valencià, seran els previstos en el Decret 8/1995, de 10 de gener, del Govern valencià (DOGV núm. 2434, de 24 de gener de 1995) i que s'indiquen en l'annex I.

En l'annex es determinen aquest mèrits autonòmics i es preveu com s'acreditarà el coneixement del català (amb certificats de la Junta Qualificadora i d'altres homologats). La norma preveu a més que:

«En tot cas, les corporacions locals podran valorar el valencià com a mèrit específic en les bases de la seua convocatòria.»

A més, reconeix que la valoració del coneixement del valencià es farà sense perjudici de la seua consideració com a requisit en les bases específiques de convocatòria de cada entitat local. Dissortadament s'insisteix en l'error de limitar-ho solament a les comarques de predomini lingüístic valencià que determina la Llei d'ús i ensenyament del valencià. Sobre aquesta inútil limitació i sobre el contingut del Decret 8/1995 es pot veure la nostra *Crònica* anterior.

L'annex també determina la puntuació que es podrà concedir en la valoració dels mèrits als coneixements de la llengua catalana:

- Coneixement oral: 0,25
- Coneixement de grau elemental: 0,50
- Coneixement de grau mitjà: 0,65
- Coneixement de grau superior 0,75
- Altres mèrits: es valoraran d'acord amb l'especialització i nivell dels cursos, publicacions i col·laboracions, fins a un màxim de 0'25 punts.

Resolució de 25 de març de 1996 (DOGV núm. 2723, de 4 d'abril), del director general per a la Modernització de les Administracions Públiques, per la qual s'aprova el Pla de formació dels empleats públics de la Generalitat Valenciana per a 1996. Preveu la realització d'un curs de llenguatge administratiu valencià.

Resolució de 27 de març de 1996 (DOGV núm. 2734, del 24 d'abril); del conseller de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es fa pública la relació de llocs de treball del personal d'administració i serveis de la Universitat

Jaume I. Tots els llocs de treball estan classificats amb el requisit de «coneixement del valencià a nivell mitjà (o elemental o oral), o compromís d'adquirir aquest coneixement en el termini establert». No sabem a quin termini es refereix i no en coneixem cap d'establert per la Universitat Jaume I. Tot confiant que la Universitat de Castelló de la Plana faça bon ús d'aquests compromisos és inevitable tenir la sensació que la Jaume I ha perdut una oportunitat immillorable d'assegurar que tots els seus treballadors coneguen el català, sobretot atès el context sociolingüístic més favorable a la llengua catalana del seu àmbit geogràfic. Fora del Servei de Llengües només hi ha un lloc de treball on siga obligatori el coneixement del català (i a més de nivell superior) i com que no és un lloc de nova creació es pot aventurar que el funcionari que l'ocupa ja reunia el requisit lingüístic de bestreta.

Resolució de 4 de juny de 1966 (DOGV núm. 2774, del 20 de juny), del director general d'Interior de la Conselleria de Presidència de la Generalitat Valenciana, per la qual s'ordena publicar les bases específiques i els exercicis i els programes mínims que han de regir la convocatòria de les proves selectives d'accés als diferents grups de funcionaris de l'escala d'administració especial de les entitats locals. Preveu com a mínim l'existència d'un segon exercici, obligatori i no eliminatori, consistent en la valoració pel tribunal dels coneixements de valencià dels aspirants, relacionats amb les funcions pròpies del lloc convocat i d'acord amb la normativa sobre l'ús del valencià de la Generalitat Valenciana (sic). Fora de la Llei d'ús i ensenyament del valencià no hi ha cap normativa sobre el seu ús a la funció pública valenciana. L'ambigüitat de la frase no permet precisar a quina normativa pot referir-se.

Cultura i promoció social

Ordre de 22 de desembre de 1995 (DOGV núm. 2668, de 16 de gener de 1996), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen els premis de la Generalitat Valenciana per a activitats de promoció d'ús del valencià realitzades per les comissions de les falles en l'àmbit de la Comunitat Valenciana en 1996. Concedits per la Resolució de 19 d'abril de 1996 (DOGV núm. 2747 de 14 de maig) de la mateixa conselleria.

Ordre de 22 de desembre de 1995 (DOGV núm. 2668, de 16 de gener de 1996), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen els premis de la Generalitat Valenciana per a activitats de promoció d'ús del valencià en les festes de la Magdalena, en l'àmbit de la Comu-

nitat Valenciana en 1996. Concedits pe la Resolució d'11 d'abril de 1996 (DOGV núm. 2571 de 20 de maig) de la mateixa conselleria.

Ordre de 22 de desembre de 1995 (DOGV núm. 2668, de 16 de gener de 1996), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen els premis de la Generalitat Valenciana per a activitats de promoció d'ús del valencià realitzades per les comissions de les Fogueres, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana en 1996.

Com era d'esperar el canvi de govern no ha afectat per a res aquestes tres convocatòries de subvencions. No ens cansarem de repetir la inoportunitat d'aquests premis que fomenten un sentiment provincialista i desvertebrador en les capitals valencianes: sembla com si s'intentara promocionar que només hi haguera una festa identificadora de cada província. Per què, si no s'és capital de província, no es té dret a promoció de l'ús del valencià en les festes locals? Per exemple, Elx té quasi el doble d'habitants que Castelló de la Plana però no n'és la capital i es pot preguntar: l'ús del valencià a la festa del Misteri d'Elx —zona altament susceptible de ser objecte de promoció de l'ús del català— no ha de ser premiat? O a la festa dels Moros i Cristians, festa molt estesa, fins i tot per pobles del País Valencià on la supervivència del català és gairebé un miracle (com ara Petrer), no hi ha de ser promocionat?

A més a més, sobta l'absurditat del que es convoca perquè si les festes de la Magdalena només es fan a la ciutat de Castelló de la Plana, per què es convoquen «en l'àmbit de la Comunitat Valenciana»? Si a l'altra punta del país fan una festa a la Magdalena amb un contingut radicalment diferent, també serà premiat amb la mateixa Ordre? I els pobles que en fan, de falles, però en comptes de ser monuments estàtics són torxes que porten a la mà i, a més, els diuen indistintament *falles* o *fogueretes*, també poden ser premiats amb la convocatòria per a activitats de les falles?

Ordre de 9 de febrer de 1996 (DOGV núm. 2693, de 21 de febrer), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoca un concurs públic per a la concessió d'ajudes per a les arts escèniques de la Comunitat Valenciana. En el capítol d'ajudes a la producció un dels criteris de selecció és el de «producció d'obres en valencià». En els altres capítols —ajudes a gires i festivals, concertació de companyies i projectes d'especial interès— no hi ha cap previsió de preferència per a l'ús de la llengua pròpia encara que s'arriba a parlar de «foment dels autors valencians».

Ordre de 13 de març de 1996 (DOGV núm. 2722, de 3 d'abril), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen els

concursos del Festival Cinema Jove 96 i s'estableixen les bases per participar-hi. Aquesta convocatòria fa les referències lingüístiques habituals de les edicions anteriors: tant en l'apartat de joves realitzadors de cinema com en el de joves realitzadors de vídeo s'autoritza que les obres puguen ser presentades en qualsevol llengua sempre que s'acompanyen els diàlegs originals traduïts al valencià, castellà o anglès. Quant a l'apartat de grups escolars realitzadors de cinema o vídeo les obres poden presentar-se «en qualsevol llengua oficial de l'estat espanyol». Un altra previsió lingüística que fa la convocatòria en l'apartat de joves ralitzadors de cinema és la següent:

«Les obres seleccionades per a la seua projecció durant el Festival hauran de ser enviades, posteriorment, en còpia cinema. Atès el caràcter internacional del Festival, l'organització recomana que les còpies per a la projecció estiguen subtítulades a l'anglès o al francès. No obstant això, l'organització assegura el subtítulat electrònic, almenys al castellà, de totes les còpies presents a les seccions oficials.»

Com es pot veure, la presència del català als festivals de cinema està condemnada a ser totalment marginal.

Ordre de 19 d'abril de 1996 (DOGV núm. 2735, de 25 d'abril), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes econòmiques per als ajuntaments, mancomunitats de municipis, empreses, comerços, indústries i associacions professionals, gremials, empresarials i associacions cíviqes sense finalitat lucrativa per a la realització d'activitats de promoció de l'ús del valencià. S'hi destinen 130 milions de pessetes.

Ordre de 2 d'abril de 1996 (DOGV núm. 2738, de 30 d'abril), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes per a la traducció i l'edició d'obres litaràries al valencià i del valencià a d'altres idiomes. S'hi destinen 3 milions de pessetes.

Ordre de 18 d'abril de 1996 (DOGV núm. 2743, de 8 de maig), del conseller de Presidència, per la qual es regulen i convoquen les ajudes per a les associacions valencianes radicades fora de la Comunitat Valenciana. Els beneficiaris han de ser associacions valencianes radicades fora del País Valencià, en altres estats o en altres comunitats autònomes. L'objecte de les ajudes és fomentar les activitats culturals i també els programes de difusió del català entre col·lectius d'emigrants valencians.

Per últim, cal dir que la relació d'ordres de subvenció que no fan cap previsió lingüística és inacabable. Algunes mancances són tan evidents que a tall d'exemple n'esmentarem dues: l'Ordre de 24 d'abril de 1996 (DOGV

núm. 2748, del 15 de maig) de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoca la Mostra Teatre Jove 1996, la qual només recomana «dedicar una especial atenció als autors valencians» sense especificar en quin idioma; una altra Ordre de la mateixa conselleria, de 30 d'abril de 1996 (DOGV núm. 2751 de 20 de maig), per la qual es convoquen ajudes per a l'adquisició de llibres infantils destinats a biblioteques i agències de lectura públiques de la Comunitat Valenciana, la qual no preveu un percentatge mínim de llibres editats en català.

Tampoc les convocatòries de beques per a doctorats, especialització, estudis a l'estranger, etc., no fan cap tipus de previsió lingüística i, com a molt, preveuen el coneixement de llengües estrangeres però mai de la pròpia de la comunitat autònoma. Vegeu com a exemple l'Acord de 22 de març de 1996 (DOGV núm. 2756, de 27 de maig), del Consell Rector de l'Institut Valencià d'Investigacions Agràries, pel qual es convoquen dues beques de doctorat i una d'especialització.

Toponímia

Decret 364/1995, de 29 de desembre (DOGV núm. 2667, del 15 de gener de 1996), del Govern Valencià, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi de Montaberner per la forma en valencià de Montaverner.

Decret 365/1995, de 29 de desembre (DOGV núm. 2677, del 30 de gener de 1996), del Govern Valencià, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi de San Juan de Moró per la forma en valencià de Sant Joan de Moró.

Decret 19/1996, de 5 de febrer (DOGV núm. 2677, del 8 de febrer), del Govern Valencià, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi d'Adzaneta de Albaida per la forma en valencià d'Atzeneta d'Albaida.

Decret 36/1996, de 5 de març (DOGV núm. 2707, del 12 de març), del Govern Valencià, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi de Benirredrà per la forma en valencià de Benirredrà.

Decret 74/1996, de 16 d'abril (DOGV núm. 2732, del 22 d'abril), del Govern Valencià, pel qual s'aprova el canvi de denominació del municipi de Puebla de Benifasar per la forma tradicional en valencià de la Pobla de Benifassà. Aquest títol ha afegit l'expressió «tradicional» que no contenen el altres decrets de canvi de denominació de municipis.

Quant als títols d'aquests decrets, cal observar que després de diversos dubtes en el model de títol per a les disposicions de recuperació o nor-

malització del nom de municipis sembla que s'ha fixat definitivament. Crida l'atenció l'expressió «la forma en valencià» com si els noms mal escrits de Benirredrà o Montaberner foren en castellà. Hauria de dir per la forma en correcte valencià.

Ensenyament

Ordre de 7 de desembre de 1995 (DOGV núm. 2677, de 30 de gener de 1996), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es concedeixen ajudes per al desenvolupament de projectes educatius conjunts dins de l'acció VI del Programa Sòcrates, Lingua, Acció E, que es realitzaran entre el 25 de gener i el 30 de juny de 1996. Destinades als intercanvis bilaterals o multilaterals de joves de centres educatius de diferents països.

Ordre de 30 de desembre de 1995 (DOGV núm. 2680, de 2 de febrer de 1996), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes per a la formació contínua de professors i formadors de llengües estrangeres d'acord amb l'Acció B del Programa Lingua (capítol 3 del Programa Sòcrates).

Ordre de 27 de març de 1996 (DOGV núm. 2741, de 6 de maig), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual convoca ajudes per al desenvolupament de Projectes Educatius Conjunts (PEC), en el marc del Programa Sòcrates, Lingua, Acció E. La seua finalitat és la realització d'intercanvis i trobades entre l'alumnat de centres docents valencians d'ensenyaments no universitaris i centres equivalents d'altres estats membres de la Unió Europea. És destacable que la base novena preveu que es donarà prioritat als projectes presentats pels centres docents que «s'ocupen de les llengües menys difoses i menys ensenyades».

Ordre de 22 d'abril de 1996 (DOGV núm. 2747, de 14 de maig), de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es lleva la suspensió provisional de l'Ordre de 25 de novembre de 1994, per la qual s'aprova el llibre de text *Per a argumentar* com a material curricular homologat i de l'apartat tercer de la Resolució de 6 de juliol de 1995, per la qual s'autoritza el seu canvi de denominació.

Per a comprendre el sentit i l'abast d'aquest acte administratiu cal contar succintament alguns fets anteriors. Es va presentar a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per a la seua autorització com a material curricular, un llibre de text de 3r. curs d'educació secundària obligatòria de l'assignatura de valencià anomenat *Per a convèncer*, el qual inclou textos

d'autors valencians i catalans. El llibre de text va ser autoritzat per la Conselleria mitjançant l'Ordre de 25 de novembre de 1994. El text autoritzat contenia la transcripció d'una conversa telefònica gravada i apareguda en la premsa entre l'actual president de la Generalitat Valenciana (aleshores candidat del Partit Popular) i un altre militant del mateix partit en què es parlava, presumptament, del cobrament de comissions il·legals i de la necessitat de guanyar diners del primer per trobar-se arruïnat. Aquesta cinta havia sigut destruïda per ordre judicial. Les autores, més endavant, retiraren aquesta conversa. Al mateix temps, un diari de la ciutat de València conegut pel seu caire antivalencià convertí aquest llibre en objecte de la seua persecució periòdística, tot aprofitant-ho per a encetar una campanya adreçada a aconseguir, en especial, l'eliminació en els materials didàctics de qualsevol referència a la unitat de la llengua catalana.

Per una Resolució del 6 de juliol de 1995, la Direcció General d'Ordreació i Innovació Educativa autoritzà el canvi de denominació del llibre, que prengué com a títol *Per a argumentar*. L'Ordre de 25 de setembre de 1995 de la mateixa Conselleria —una vegada instal·lat en la Generalitat el govern del Partit Popular— suspengué provisionalment l'homologació del llibre. Això generà la protesta i la solidaritat d'editorials, autors i ensenyants, a més d'alguns partits polítics i associacions. Després d'estudiar les al·legacions, la Conselleria alçà la suspensió amb certes condicions de cara a futures reimpressions o edicions. Destacarem només alguns punts interessants per tal de no reproduir íntegrament la disposició:

En la motivació de la disposició:

«Considerant <sic>, també, que determinats textos i documents poden ferir la sensibilitat d'alguns col·lectius socials, en estar destinats a alumnes en edat sensiblement crítica [...]»

«Considerant <sic>, finalment, que la suspensió provisional produïda [...] en cap moment no va perjudicar la qualitat didàctica de l'esmentat projecte editorial sinó exclusivament la idoneïtat de determinats textos, documents i activitats [...]»

En la part dispositiva s'ordena:

«Segon. Per a successives edicions o reimpressions l'editorial presentarà a la supervisió l'edició corregida d'acord amb les modificacions següents:

»1. El material curricular procurarà que la publicitat de productes i la presència d'autors, a través dels seus textos, se centre de manera prioritària en l'àmbit de la Comunitat Valenciana i adequarà flexions verbals a la morfosintaxi pròpia del valencià, fins i tot en els textos traduïts.

»2. S'eliminaran els textos i documents que puguen ferir la sensibilitat eticosocial i en especial els següents: pàgina 150 i pàgines 259-260 (punt 8).

»3. Se substituiran els textos i els documents de les pàgines 183 a 188 per d'altres que cobrisquen els mateixos objectius en la línia argumentativa propugnada.»

Tot comptat i debatut, i ratllant en pla, la Resolució ve a dir que no es pot negar l'autorització del text perquè no inclou valors contraris a la Constitució però a alguns sectors polítics i socials no els agrada. Per a poder continuar reeditant el llibre caldrà no incloure autors catalans ni citar empreses o publicacions catalanes. A més, si els autors són valencians s'adaptaran els seus textos perquè no incloguen les poques diferències que té la flexió verbal de Catalunya, encara que siguem a l'original (cal recordar que des dels anys trenta bon nombre d'autors valencians utilitzen la flexió verbal oriental per desig d'estandarització, com ara J. Fuster). Fins i tot els textos en idiomes estrangers si han estat traduïts a Catalunya hauran de ser adaptats a la flexió valenciana (el llibre fa ús de traduccions realitzades per escriptors de la categoria de Carles Riba).

Els textos eliminats pels apartats 2 i 3 són: un text de l'escriptora Carme Riera en què es diu la paraula *puta*; un article de la revista *El Temps* sobre donació d'òrgans en què apareix un home nu, i una carta al director de la mateixa revista d'un lector, que considera l'homosexualitat com una malaltia mental i acusa a l'autor de l'article de considerar tots els lectors com a homosexuals, així com la rèplica d'un altre lector (evidentment s'intenta suscitar el debat entre l'alumnat amb intenció de superar prejudicis); un article periodístic de Josep Maria Espinàs, en to desenfadat, en què comenta el fet que els escocesos no porten res sota la faldilla quan fan esport; un poema de Vicent Andrés Estellés amb el qual es proposa un treball a la classe sobre si el poema té contingut sexista... Cal tenir en compte que el llibre va adreçat a l'alumnat del tercer curs d'educació secundària obligatòria (15 anys).

L'Ordre, quant a la supressió d'autors, atempta, al nostre parer, a la llibertat d'expressió i al dret a l'educació recollits en els articles 20 i 27 de la Constitució. El projecte editorial no contravé l'article 9 del Decret 187/1994, de 13 de setembre (vegeu la nostra *Crònica* de juliol-setembre de 1994). Per això s'han d'emparar les esmenes supressores d'algunes parts del llibre en el fet que poden ferir els valors eticosocials. Aquest és l'únic element de la norma suficientment ambigu per a acollir aquesta resolució censoradora. Per tant, la línia ideològica d'un projecte editorial que intenta superar les actituds intolerants atempta contra els valors de la societat, segons la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència.

Quant a la modificació de la flexió verbal, a banda de ser una incorrecció d'estil, no té més importància, però, certament, impedeix aprofundir en el mutu coneixement de les peculiaritats lingüístiques, dins de la correcció gramatical, entre els diversos territoris de llengua catalana.¹

El llibre *Per a argumentar* ha rebut aquest estiu (BOE del 29 de juliol de 1996) un premi del Ministeri d'Educació i Cultura per la seua qualitat i pel seu valor educatiu. El jurat es reuní el dia 9 de juliol, és a dir, amb el nou govern estatal del Partit Popular.

Resolució de 21 de maig de 1996 (DOGV núm. 2764, del 6 de juny), del director general de l'Institut Valencià de la Joventut, per la qual es concedeixen les beques per a la realització dels cursos dels idiomes: anglès, al regne Unit de la Gran Bretanya i la república d'Irlanda; francès a França, i alemany, a Alemanya.

Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià

Resolució de 25 de març de 1996 (DOGV núm. 2741, de 6 de maig), del conseller de Cultura, Educació i Ciència, per la qual es convoquen les proves per a l'obtenció dels certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedeix la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

I. 6. ILLES BALEARS (BOCAIB d'1 de juliol de 1995 a 30 de juny de 1996)

Antoni NADAL

Professor de llenguatge administratiu

Ajuts i subvencions

Acord de la Comissió de Govern del Consell Insular de Mallorca pel qual es modifiquen quantitats destinades a distints conceptes de la convocatòria de subvencions per donar suport al Programa Cultural 1995 (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* (BOCAIB), núm. 118, de 19 de setembre de 1995).

1. Aprofite per donar les gràcies a la direcció de la REVISTA DE LLENGUA I DRET pel fet de respectar la flexió verbal del País Valencià en les meues col·laboracions, la qual serveix de demostració del fet que les diferències morfològiques no impedeixen el més mínim la comprensió dels altres catalanoparlants i també de petita aportació perquè Catalunya conega una mica més el nostre país.